

Tájékoztató a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól szóló 21/2011. (VI.10.) NGM rendeletről

I. A bonus-malus rendszerre vonatkozó fontosabb, általános szabályok

A rendelet kártörténeti adatként nevesíti a gépjármű üzemben tartója által a biztosított gépjármű vonatkozásában az adott biztosítóval fennállt kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződéses jogviszonya alatt bekövetkezett – a kártérítés alapjául szolgáló – káreset vonatkozásában a biztosító által elismert vagy vele szemben jogerősen megítélt kártérítési kötelezettség ismertté válásának dátumát. Ez a dátum az első kárkifizetés vagy a biztosítóval szemben hozott jogerős ítélet dátuma. Ugyanígy kártörténeti adat a kifizetett kárösszeg meghatározott határidőn belüli visszafizetésének ténye és dátuma, valamint a kármentesség igazolt ténye is.

A jogszabály szempontjából igénylőnek a biztosított gépjármű kártörténeti adataira vonatkozó igazolását kérelmező, üzemben tartó személy minősül. Maga a bonus-malus rendszer pedig kiterjed a személygépkocsira, motorkerékpárra, autóbuszra, tehergépkocsira, vontatóra és a mezőgazdasági vontatóra is.

A rendszer keretében lévő bonus-malus osztályokat a jogszabály 1. számú melléklete szerinti táblázat sorolja fel. A biztosító az egyedi szerződéseket díjmegállapítás céljából az új biztosítási időszakot közvetlenül megelőző biztosítási időszak és az új biztosítási időszak kezdő napjai közötti időtartam kártörténeti adatai alapján sorolja be az említett osztályok valamelyikébe.

A biztosítónak kötelessége a rendelet alapján a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási egyedi szerződéseit a bonus-malus rendszer szerint nyilvántartani. Az ilyen szerződést megkötő fogyasztóknak érdemes tudniuk, hogy az érintett szerződés szempontjából a bonus-malus rendszerrel járó előnyök és hátrányok a szerződő üzemben tartó személyéhez fűződnek, tehát függetlenek attól, hogy az üzemben tartó gépjárművét éppen ki vezette.

Fontos tudnivalónak minősül, hogy egy adott biztosítási szerződéssel kapcsolatosan elért osztályba sorolás a szerződés hatálya alatt az üzemben tartó párhuzamosan üzemeltetett további járműveire már nem használható fel. Ha az adott gépjárművet továbbá valaki jogtalanul veszi használatba, és erre vonatkozóan a fogyasztó meg is teszi a büntető feljelentést, akkor a jogosulatlan használó által a gépjárművel okozott kár nem érinti a szerződés besorolását.

II. A besorolás lényegesebb rendelkezései, a rendelet időbeli hatálya

A rendszerbe újonnan belépő üzemben tartó szerződése mindig A00 osztályba kerül, kivéve, ha a vonatkozó szerződés a hozott kárelőzményi igazolás figyelembe vételével jön létre. Egy adott biztosítási időszakon belül a szerződés besorolása nem változik, pár kivétel érvényesül azonban e tekintetben. Így például ilyen kivételnek számít, hogy a biztosítónak kötelessége az üzemben tartó által az adott szerződés vonatkozásában megszerzett besorolást a szerződés megszűnését követő 2 éven belül figyelembe vennie az új szerződés besorolásánál. Díjnémfizetés miatti szerződés megszűnés esetén azonban a besorolás a másik gépjárműre kötött szerződésre nem vihető át.

Az általános szabályok szerint az adott biztosítási szerződés besorolása a következő biztosítási időszakban emelkedik egy osztályt, ha a szerződéssel érintett gépjármű az új biztosítási időszakot közvetlenül megelőző biztosítási időszak és az új biztosítási időszak kezdő napjai közötti időtartam során legalább 270 napig rendelkezett biztosítási fedezettel és ebben az időtartamban az üzemben tartónak az érintett gépjármű vonatkozásában kártérítési kötelezettsége nem vált ismertté. Az ismertté válás dátuma szempontjából az első kárkifizetés vagy a biztosítóval szemben hozott jogerős ítélet dátuma a mérvadó.

Tisztában kell lenni azzal is, hogy a biztosító mindig az üzemben tartó nyilatkozata alapján állapítja meg a szerződés előzetes besorolását, azonban ha ez elmarad, úgy azt előzetesen A00 osztályba sorolja.

A rendelet alapján a biztosító kötelessége az, hogy a biztosítási időszak kezdetét követő 15. és 30. nap közötti időtartamon belül a kártörténeti nyilvántartásból lekérdezze a szerződés bonus-malus besorolásához szükséges adatokat. A biztosító a kárnyilvántartásban az üzemben tartó által közölt hatósági jelzés és az előző biztosítást igazoló okirat száma alapján végzi a beazonosítást. A besorolást pedig a közvetlenül megelőző biztosítási időszak kárnyilvántartásában meglévő adatai alapján állapítja meg. Ilyen adat többek közt a kockázatviselés dátuma és a kártörténeti adatok.

Fontos, hogy ha a biztosító tudomást szerez arról, hogy az üzemben tartó a kedvezőbb besorolás érdekében akár a gépjármű beazonosítására, akár a szerződés besorolására vonatkozóan valótlan adatokat közölt, amelynek következtében a kárnyilvántartásban történő beazonosítás lehetetlenné válik, úgy a szerződést automatikusan a legkedvezőtlenebb, 4 vagy több káreseményt jegyző M04 osztályba sorolja.

A biztosító a biztosítási időszak kezdetét követő 45 napon belül állapítja meg a szerződés végleges besorolását. Ezt a biztosítási időszak kezdetére visszamenő hatállyal köteles megtenni, ezzel egyidejűleg a kárnyilvántartásba bejegyzi a bonus-malus besorolást. Ezt követően a besorolás szerinti díjról értesítést küld az üzemben tartónak, ha az eltér az üzemben tartó nyilatkozata szerinti besorolástól.

A biztosító további kötelessége a hozott kárelőzményi igazolást a besorolásra vonatkozó szabályok szerint figyelembe venni, amennyiben az igazolás tartalmazza az adott biztosítónál nyilvántartott időszakot, a kármentességet vagy azt a tényt, hogy az üzemben tartó a szerződés hatálya alatt hány, a biztosító által elismert vagy vele szemben jogerősen megítélt kárt okozott.

A besoroláskor kizárólag az utolsó, időben egybefüggő időtartamra vonatkozó igazolás vagy igazolások vehetőek figyelembe. Az üzemben tartót megilleti az a jogosultság ekkor, hogy a biztosítónak a teljes kárkifizetés összegéről szóló írásbeli értesítését követő 45 napon belül a teljes kárösszeget megfizesse a biztosító részére. Ha az üzemben tartó ezt megtette, akkor azt a besorolást illetően úgy kell figyelembe venni, mintha a biztosító részéről nem is keletkezett volna kártérítési kötelezettség. Az üzemben tartó ez esetben jogosult az ennek megfelelő besorolás érvényesítésére is.

Végül, a biztosító kötelezettségeként határozza meg a rendelet, hogy az erre vonatkozó igény beérkezését követő 15 napon belül az igénylő kérésére az igénylést megelőző szerződéses időszak vonatkozásában a kárnyilvántartásában meglévő kártörténeti adatokról írásban

igazolást adjon ki azért, hogy a jogosult más tagállam által előírt felelősségbiztosítási kötelezettség alapján kötendő szerződéssel kapcsolatban kedvezményt vehessen igénybe.

A rendelet 2011. június 15-én lépett hatályba, ezzel együtt hatályát veszítette a bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól szóló 19/2009.(X.9.) PM rendelet. Ez utóbbi rendeletet kell azonban még alkalmazni azon szerződések besorolására, amelyek esetében a kártörténeti igazolás 2011. július elsejét megelőzően érkezett be a biztosítóhoz.

A bonus-malus rendszer, az abba való besorolás, illetve a kártörténeti igazolások kiadásának szabályairól szóló 21/2011. (VI.10.) NGM rendelet [ide kattintva](#) található meg.

Budapest, 2011. augusztus 4.

Dr. Baranovszky György
elnök
Budapesti Békéltető Testület